

(๓๑ ทวิ)
คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ ๑๓๗๘/๒๕๕๐

คดีหมายเลขแดงที่ ๑๕๒/๒๕๕๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดนครราชสีมา

วันที่ ๒๔ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ความ อาญา

พนักงานอัยการจังหวัดนครราชสีมา

โจทก์

ระหว่าง

ที่ ๑

ที่ ๒

ที่ ๓

ที่ ๔

ที่ ๕

ที่ ๖

ที่ ๗

ที่ ๘

ที่ ๙

ที่ ๑๐

ที่ ๑๑

ที่ ๑๒

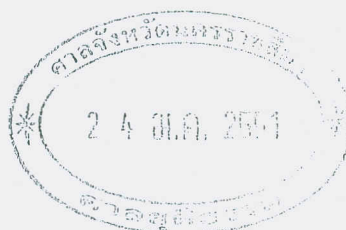
ที่ ๑๓

จำเลย

เรื่อง ลักทรัพย์

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๗ เวลากลางวัน

/ถึง

16/8/51

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

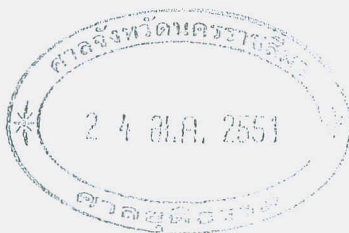
- ๒ -

ถึงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๗ เวลากลางวัน ต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งสิบสามได้ร่วมกันลักทรัพย์ตักเอา
ดินในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินในเขตโครงการป่านนครราชสีมา - ปักธงชัย - ไชคชัย ตำบลสุรนารี
อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา เนื้อที่ประมาณ ๓๕ ไร่ ๓ งาน ๓๐ ตารางวา รวม
ปริมาตรดิน ๒๑๖,๗๓๗.๒๖ ลูกบาศก์เมตร ราคาลูกบาศก์เมตรละ ๕๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวน
๑๐,๘๓๖,๘๖๓ บาท ของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ซึ่งเป็นนิติบุคคลตาม
กฎหมาย ผู้เสียหายไปโดยทุจริต และในการลักทรัพย์ดังกล่าวนี้จำเลยทั้งสิบสามได้ร่วมกันใช้รถ
แบ็คโฮและรถยนต์บรรทุกเป็นยานพาหนะเพื่อความสะดวกแก่การกระทำผิด พาทรัพย์นั้นไป และ
เพื่อให้พ้นการจับกุม เหตุเกิดที่ตำบลสุรนารี อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา เจ้า
พนักงานจับกุมจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๐ ได้พร้อมยึดรถแบ็คโฮจำนวน ๒ คัน และรถยนต์บรรทุก ๒ คัน ซึ่ง
จำเลยทั้งสิบสามร่วมกันใช้ในการกระทำความผิด ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา
๓๓, ๘๓, ๓๓๕, ๓๓๖ ทวิ รัชของกลาง และให้จำเลยทั้งสิบสามร่วมกันคืนทรัพย์ดินที่ลักไปหรือใช้
ราคาทรัพย์ที่ยังไม่ได้คืนจำนวน ๑๐,๘๓๖,๘๖๓ บาท แก่ผู้เสียหาย

จำเลยทั้งสิบสามให้การปฏิเสธ

ทางพิจารณาโจทก์นำสืบว่า เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๘ มีฎกระทรวงฉบับที่

/๗๓๗

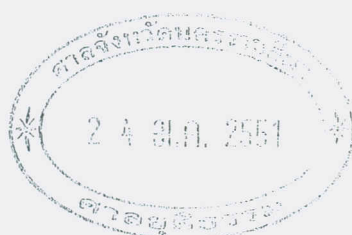

- ๓ -

๗๓๗ (พ.ศ.๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ กำหนดให้ป่า
นครราชสีมาและป่าปึกธงชัย ในท้องที่ตำบลปรุใหญ่ อำเภอเมืองนครราชสีมา และตำบลตะคุ
ตำบลเมืองปัก อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวง
เป็นป่าสงวนแห่งชาติ ต่อมาวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๒๑ มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ใน
ท้องที่อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอปักธงชัย และอำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ให้เป็นเขต
ปฏิรูปที่ดิน พ.ศ.๒๕๒๑ กำหนดเขตที่ดินในท้องที่อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอปักธงชัย และ
อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๗ มีราษฎรโทรศัพท์
แจ้งนาย ซึ่งในขณะนั้นรับราชการในตำแหน่งปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครราชสีมาว่า มี
การลักลอบขุดดินลูกรังในเขตปฏิรูปที่ดิน ตำบลสุรนารี อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัด
นครราชสีมา นายประยุทธสั่งการให้เจ้าหน้าที่ปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครราชสีมาไปตรวจสอบพบว่า
บริเวณที่มีการขุดดินอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินโครงการป่านครราชสีมา - ปักธงชัย - โชคชัย ตรงกับ
ระวาง ส.ป.ก.แปลงที่ ๖๔ ในเบื้องต้นเจ้าหน้าที่เข้าใจว่าพื้นที่ซึ่งถูกขุดดินอยู่ในความรับผิดชอบของ
กรมป่าไม้ จึงประสานงานไปยังสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดนครราชสีมา
เพื่อร่วมทำการตรวจสอบ ต่อมาวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๗ เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติ

/และ

(๓๑ พ.ว.)

สำหรับศาลใช้

- ๔ -

และสิ่งแวดลอมจังหวัดนครราชสีมา เจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันรักษาป่าที่ ๔ (นครราชสีมา)

เจ้าหน้าที่หน่วยป้องกันรักษาป่าที่ นม.๓ (วังน้ำเขียว) เจ้าหน้าที่หน่วยป้องกันรักษาป่าที่ นม.๔ (เขาภู

หลวง) เจ้าหน้าที่ตำรวจป่าไม้และตัวแทนสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนครราชสีมาได้ร่วมกัน

ตรวจสอบพื้นที่เกิดเหตุและได้จับกุมจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๐ โดยจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ขับรถแบคโฮขุดดิน

จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๑๐ ขับรถบรรทุกมาขนดินในที่เกิดเหตุ เจ้าหน้าที่งานแจ้งข้อหาจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๐

ฐานร่วมกันกันสร้าง แผ้วถาง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลายป่าหรือเข้ายึดถือหรือ

ครอบครองป่าเพื่อตนเองหรือผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตและฐานบุกรุกยึดถือ ครอบครองทำประโยชน์

หรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติโดยไม่ได้รับ

อนุญาต พร้อมตรวจยึดรถแบคโฮ จำนวน ๒ คัน และรถบรรทุก จำนวน ๘ คัน เป็นของกลาง จาก

การสอบถามได้ความว่ามีการนำดินไปขายในท้องที่อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ใน

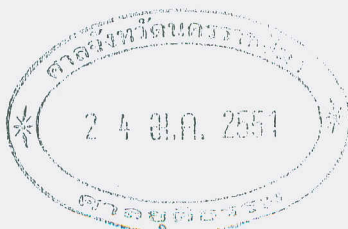
อัตราคันรถละ ๓๐๐ บาท และได้เข้ามาขุดดินลูกรังบริเวณที่เกิดเหตุเป็นเวลานานแล้ว ที่เกิดเหตุถูก

ขุดเป็นบ่อมีเนื้อที่ประมาณ ๑๓ ไร่ ๕๑ ตารางวา พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรตำบลโพธิ์กลาง

สรุปสำนวนสั่งฟ้องจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๐ ในข้อหากระทำการอันเป็นการทำลายป่าหรือเสื่อมเสียแก่

สภาพป่าสงวนแห่งชาติโดยไม่ได้รับอนุญาต พนักงานอัยการจังหวัดนครราชสีมาไม่คำสั่งไม่ฟ้อง

/จำเลยที่ ๑

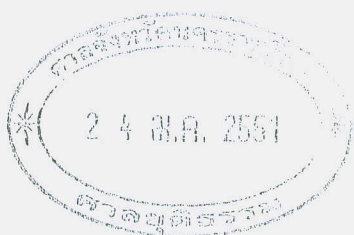

- ๕ -

จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๐ เพราะเห็นว่าป่านครราชสีมา ปักธงชัย ไชคชัย เป็นป่าที่กรมป่าไม้มอบให้
สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมและมีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินจึงมีผลเป็นการ
เพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจังหวัดนครราชสีมามีหนังสือ
แจ้งสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมทราบ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
พิจารณาเห็นว่าการลักลอบขุดดินลูกรังในเขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครราชสีมา โครงการป่า
นครราชสีมา - ปักธงชัย - ไชคชัย ตรงกับระวางที่ดิน ส.ป.ก. แปลงที่ ๖๔ อำเภอเมืองนครราชสีมา
จังหวัดนครราชสีมา เป็นความผิดตามกฎหมาย จึงมอบอำนาจให้จังหวัดนครราชสีมาดำเนินคดีแก่
กลุ่มผู้กระทำความผิด จังหวัดนครราชสีมา โดยผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมามอบอำนาจให้ปฏิรูปที่ดิน
จังหวัดนครราชสีมา มีอำนาจในการดำเนินคดีแก่กลุ่มผู้กระทำความผิดแทนสำนักงานการปฏิรูปที่ดิน
เพื่อเกษตรกรรม ต่อมาสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนครราชสีมา ร้องทุกข์ต่อพนักงาน
สอบสวนสถานีตำรวจภูธรตำบลโพธิ์กลางให้ดำเนินคดีอาญาแก่ผู้กระทำความผิด จากการสอบสวน
จำเลยที่ ๑๑ เป็นนายจ้างของจำเลยที่ ๑ ส่วนจำเลยที่ ๑๒ ที่ ๑๓ เป็นนายจ้างของจำเลยที่ ๒ ที่ ๔ ที่
๕ พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาจำเลยทั้งสิบสามว่าร่วมกันลักทรัพย์โดยใช้ยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่
การกระทำความผิดหรือพาทรัพย์นั้นไปหรือเพื่อให้พ้นการจับกุม จำเลยทั้งสิบสามให้การปฏิเสธ เจ้าหน้าที่

/สำนักงาน

○ (๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

- ๖ -

สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดนครราชสีมาคำนวณค่าเสียหายโดยสำนักงานการปฏิรูปที่ดิน

เพื่อเกษตรกรรมนครราชสีมา แจ้งว่ามีปริมาตรดินซึ่งถูกลักลอบขุดไป ๒ ส่วน ส่วนที่ ๑ มีปริมาตรดิน

๑๒๑,๖๙๘.๗๐ ลูกบาศก์เมตร ส่วนที่ ๒ มีปริมาตรดิน ๙๕,๐๓๘.๕๖ ลูกบาศก์เมตร รวมปริมาตร

ดิน ๒๑๖,๗๓๗.๒๖ ลูกบาศก์เมตร เมื่อคำนวณหลักเกณฑ์การคำนวณของทางราชการซึ่งอ้างอิง

ราคาที่ดินบริเวณข้างเคียงดินมีมูลค่าลูกบาศก์เมตรละ ๕๐ บาท คิดเป็นมูลค่าดินซึ่งถูกลักลอบขุดไป

เป็นจำนวนเงิน ๑๐,๘๓๖,๘๖๓ บาท จากการสอบสวนบ่อดินที่เกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ที่ ๑๒ ซื้อมาจาก

นาย เป็นที่ดินอยู่ระหว่างขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในที่ดินเขตปฏิรูป

(ส.ป.ก.๔-๐๑)

จำเลยทั้งสิบสามนำสืบสรุปได้ว่า จำเลยที่ ๑ เป็นลูกจ้างจำเลยที่ ๑๑ ส่วนจำเลย

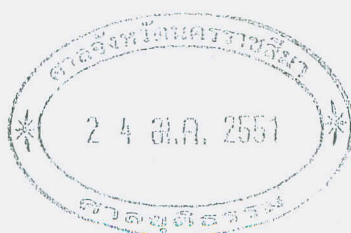
ที่ ๒ เป็นลูกจ้างของจำเลยที่ ๑๒ ที่ ๑๓ ซึ่งเป็นสามีภรรยา กัน จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ให้จำเลยที่ ๑ ที่ ๒

ขุดดินในที่เกิดเหตุ ด้านทิศตะวันออกของบ่อดินซึ่งจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ขุดนั้นยังมีบ่อดินอีก ๑ บ่อ ซึ่ง

เป็นบ่อดินของ นาย หรือ จำเลยที่ ๔ ที่ ๕ เป็นลูกจ้างของจำเลยที่ ๑๒ ที่ ๑๓ รับจ้าง

ขั้บรดบรทุกดินในที่เกิดเหตุ จำเลยที่ ๓ ที่ ๖ ที่ ๗ ที่ ๘ ที่ ๑๐ ขั้บรดบรทุกไปซื้อดินในที่เกิดเหตุ

จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๐ ไม่ทราบว่ที่เกิดเหตุอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ ซื้อที่ดินที่

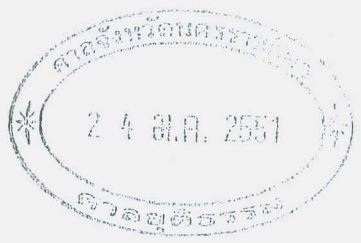

/เกิดเหตุ

เกิดเหตุจากนาย ~~.....~~ เนื้อที่รวม ๑๕ ไร่ โดยเจตนาจะขุดบ่อดินเพื่อเลี้ยงปลาบึก จำเลย
ที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ ไม่ทราบว่ที่ดินที่เกิดเหตุเป็นที่ดินประเภทใด นาย ~~.....~~ ไม่สามารถระบุได้ว่าที่ดิน
ที่เกิดเหตุอยู่ในเขตเอกสารสิทธิประเภทหนังสือรับรองการทำประโยชน์หรือเป็นที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน
นาย ~~.....~~ นำแบบสัญญาซื้อขายที่ดินมาให้ลงชื่อโดยจำเลยที่ ๑๓ ลงลายมือชื่อในสัญญาซื้อขายที่ดิน
แทนจำเลยที่ ๑๒ จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ ไม่ได้อ่านรายละเอียดในสัญญา จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒
ชำระเงินค่าที่ดินให้แก่ นาย ~~.....~~ ครอบถ้วน จำเลยที่ ๑๓ เป็นภรรยาของจำเลยที่ ๑๒ ดูแลทางด้าน
บัญชีการเงินและทำสัญญา ส่วนการทำงานขุดดินไม่ได้ร่วมรับรู้ จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ขุดดินในที่เกิด
เหตุเพราะเข้าใจโดยสุจริตว่าเป็นที่ดินมีสิทธิครอบครอง และขุดดินเป็นเนื้อที่เพียง ๑๓ ไร่ ไม่ใช่
๓๕ ไร่เศษตามฟ้อง การคำนวณค่าเสียหายไม่ถูกต้องเพราะรวมมูลค่าบ่อดินซึ่งบุคคลอื่นเป็นผู้ขุด
มารวมคำนวณด้วย ที่ดินบริเวณใกล้เคียงที่เกิดเหตุราคาซื้อขายเพียงไร่ละ ๑๒๐,๐๐๐ บาท

พิเคราะห์พยานหลักฐานโจทก์และจำเลยทั้งสิบสามแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ใน
เบื้องต้นว่า จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ซึ่งเป็นลูกจ้างของจำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ ขั้บรรดแบคโฮขุดดินในที่เกิด
เหตุซึ่งอยู่ในเขตบ้านมาบเอื้อง ตำบลสุนารี อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา
จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ ขุดบ่อดินแล้วขายดินให้แก่บุคคลทั่วไป โดยมีจำเลยที่ ๔ ที่ ๕ เป็น

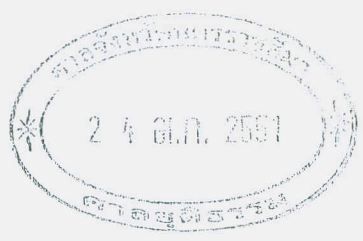
/ลูกจ้าง

- ๘ -

ลูกจ้างของจำเลยที่ ๑๒ ที่ ๑๓ ขั้บรรดบรรทุกดินไปส่งให้แก่ผู้ซื้อดิน ส่วนจำเลย ที่ ๓ ที่ ๖ ที่ ๗ ที่ ๘
ที่ ๙ และที่ ๑๐ ขั้บรรดบรรทุกมาซื้อดินในที่เกิดเหตุ จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ ซื้อที่ดินในที่เกิดเหตุ
จากนาย [redacted] โดยจำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๓ เป็นผู้ลงลายมือชื่อในสัญญาซื้อขายที่ดิน คดีมี
ปัญหาต้องวินิจฉัยว่าจำเลยทั้งสิบสามกระทำความผิดตามฟ้องโจทก์หรือไม่ และราคาทรัพย์มีเพียงใด
โจทก์มีนาย [redacted] เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ ๖ สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
จังหวัดนครราชสีมา และนาย [redacted] นิติกรของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัด
นครราชสีมา เป็นพยานเบิกความสรุปได้ว่า เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ มีผู้แจ้งมายังสำนักงาน
ปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครราชสีมา ว่ามีผู้บุกรุกและขุดดินลูกรังในเขตปฏิรูปที่ดินบ้านมาบเอื้อง ตำบล
สุรนารี อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา นาย [redacted] ไปตรวจสอบพบว่าตำแหน่งที่ดิน
ดังกล่าวอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน จึงรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบและขอความร่วมมือไปยังเจ้าหน้าที่
ป่าไม้ร่วมตรวจสอบ ต่อมาวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๗ พยานทั้งสองกับพวกเดินทางไปตรวจที่เกิด
เหตุพบกลุ่มบุคคลใช้รถแบคโฮจำนวน ๒ คัน ขุดดินอยู่และมีรถบรรทุกดินจำนวน ๘ คัน นอกจากนี้
บริเวณดังกล่าวยังอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาตินครราชสีมา - ปักธงชัย พยานทั้งสองกับพวกจึงทำการ
จับกุมจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๐ ซึ่งทำการขุดและบรรทุกดินในบริเวณดังกล่าวแล้วแจ้งข้อกล่าวหาว่า

/ร่วมกัน

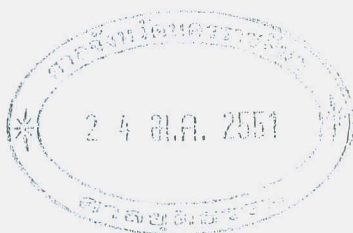

- ๘๙ -

ร่วมกันก่อสร้าง แ้วดวง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลายป่าหรือเข้ายึดถือหรือครอบครองป่าเพื่อตนเองหรือผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต และฐานบุกรุกยึดถือครอบครองทำประโยชน์หรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติโดยไม่ได้รับอนุญาต อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ ฯ จาก การสอบถามได้ความว่าจะขุดดินนำออกไปขายในอำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ราคาคันรดละ ๓๐๐ บาท ตามบันทึกการตรวจยึดจับกุม เอกสารหมาย จ.๔ ที่เกิดเหตุอยู่ในเขตปฏิรูป ที่ดินตามพระราชกฤษฎีกาเอกสารหมาย จ.๘ และมติคณะรัฐมนตรีเอกสารหมาย จ.๑๓ และ จ.๑๔ จากการตรวจสอบพบว่าเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๒ นาย ~~...~~ เคยแจ้งว่าเป็นผู้ถือครองที่ดินระหว่าง ส.ป.ก.แปลงที่ ๖๔ ตามหนังสือสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจังหวัดนครราชสีมาเอกสาร หมาย จ.๑๕ แต่ไม่สามารถออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ (ส.ป.ก.๔ - ๐๑) ให้ได้เนื่องจาก นาย ~~...~~ แจ้งว่าที่ดินแปลงดังกล่าวมีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ประเภทหนังสือรับรองการทำ ประโยชน์ (น.ส.๓ ก.) บางส่วน และนาย ~~...~~ ครอบครองที่ดินเกินกว่า ๕๐ ไร่ ที่ดินระหว่าง ส.ป.ก. แปลงที่ ๖๔ จึงเป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจังหวัดนครราชสีมา โดย ยังไม่ได้จัดสรรให้แก่บุคคลใด นาย ~~...~~ ข้าราชการของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อ

/เกษตรกรรม

๕๐

(๓๑ ทวี)

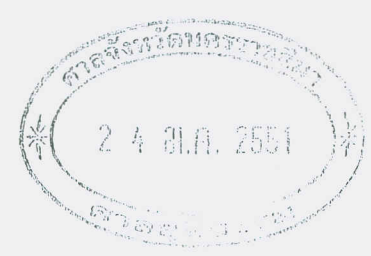

สำหรับศาลใช้

- ๑๐ -

เกษตรกรรมจังหวัดนครราชสีมาและนาย ~~...~~ ข้าราชการของสำนักงานที่ดินจังหวัด
นครราชสีมา เป็นพยานเบิกความทำนองเดียวกันว่า พยานทั้งสองไปตรวจสอบที่ดินที่เกิดเหตุ
ปรากฏว่าบ่อดินที่เกิดเหตุอยู่ในเขตที่ดินระวาง ส.ป.ก.แปลงที่ ๖๕ และอยู่นอกแนวเขตที่ดินตาม
หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก.) เลขที่ ๓๕๓๗ ตำบลสุรนารี อำเภอเมืองนครราชสีมา
จังหวัดนครราชสีมา พันตำรวจโท ~~...~~ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธร
โพธิ์กลางเบิกความว่า เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ เวลากลางวัน เจ้าหน้าที่ตำรวจป่าไม้ เจ้าหน้าที่
ป่าไม้ เจ้าหน้าที่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจังหวัดนครราชสีมาได้ร่วมกันจับกุมตัว
จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๐ พร้อมของกลางเป็นรถแบคโฮ ๒ คัน รถบรรทุก ๘ คัน กล่าวหาว่าร่วมกันบุกรุก
กันสร้าง แผ้วถางป่า ฯ ตามบันทึกการตรวจยึดจับกุมเอกสารหมาย จ.๘ และบัญชีของกลาง
คดีอาญาเอกสารหมาย จ.๒๙ พยานเดินทางไปตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุและทำแผนที่เกิดเหตุตาม
เอกสารหมาย จ.๑ และ จ.๒ และถ่ายภาพที่เกิดเหตุไว้ตามภาพถ่ายเอกสารหมาย จ.๓๐ รวม ๓
ภาพ พยานแจ้งข้อกล่าวหาจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๐ ในข้อหาบุกรุก กันสร้าง และแผ้วถางป่า ฯ อันเป็น
ความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ ฯ และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๐ ให้
การปฏิเสธ พยานได้ร่วมสอบสวนคดีกับเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองอำเภอเมืองนครราชสีมาและมี

/ความเห็น

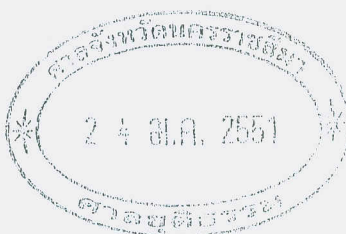

- ๑๑ -

ความเห็นสั่งฟ้องตามข้อกล่าวหา หลังจากส่งสำนวนให้พนักงานอัยการจังหวัดนครราชสีมาพิจารณา พนักงานอัยการสั่งให้สอบสวนเจ้าหน้าที่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจังหวัดนครราชสีมาเพิ่มเติมตามบันทึกคำให้การพยานเอกสารหมายเลข ๓๑ ซึ่งได้ความว่าที่เกิดเหตุมีพระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตปฏิรูปที่ดินและสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจังหวัดนครราชสีมาเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๐ ต่อมานาย ปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครราชสีมาเข้าแจ้งความดำเนินคดีผู้กระทำความผิดที่ดินในที่เกิดเหตุตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข ๓๒ พยานจึงแจ้งข้อกล่าวหาจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๐ ว่าร่วมกันลักทรัพย์โดยใช้ยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำความผิดหรือการพาทรัพย์นั้นไปหรือให้พ้นการจับกุม จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๐ ให้การปฏิเสธ จากการสอบสวนทราบว่าจำเลยที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๓ เป็นนายจ้างและเป็นเจ้าของรถเบ็คโฮและรถบรรทุกซึ่งยึดไว้เป็นของกลาง พยานจึงแจ้งข้อกล่าวหาจำเลยที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๓ ว่าร่วมกันลักทรัพย์โดยใช้ยานพาหนะเพื่อความสะดวกแก่การกระทำความผิดหรือการพาทรัพย์นั้นไปหรือให้พ้นการจับกุม จำเลยที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๓ ให้การปฏิเสธปรากฏตามบันทึกคำให้การเพิ่มเติมเอกสารหมายเลข ๓๕ ถึง ๓๗ นาย เป็นพยานเบิกความว่าพยานเป็นบุตรของนาย ซึ่งเสียชีวิตแล้ว ก่อนนายสดเสียชีวิตมีที่ดินเนื้อที่ ๔๑ ไร่ ตั้งอยู่ใกล้บ้านมาบเอื้อง ตำบล

/สุรนารี

196
12

(๓๑ ทวิ)

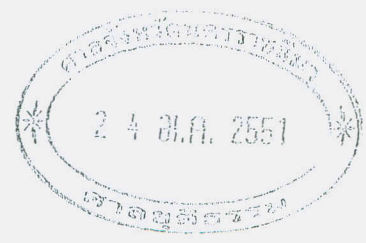

สำหรับศาลใช้

- ๑๒ -

สุรนารี อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา เป็นที่ดินมีโฉนดจำนวน ๑๐ ไร่ และอยู่
ระหว่างขอออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรือ ส.ป.ก.๔ - ๐๑ จำนวน ๓๑ ไร่ โดยนายสด
ได้ยื่นคำร้องขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินตามเอกสารหมาย จ.๑๕ แผ่นที่ ๔ แต่
สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจังหวัดนครราชสีมา ยังไม่ได้ออกเอกสาร ส.ป.ก. ๔ - ๐๑
ให้แก่ นายสด นายสดถึงแก่ความตายก่อน ต่อมาจำเลยที่ ๑๑ และที่ ๑๒ ติดต่อขอซื้อที่ดินมรดก
ของนายสดจากพยาน พยานแจ้งให้ทราบที่ดินมรดกมีทั้งในส่วนที่เป็นโฉนดและในส่วนที่อยู่
ระหว่างการขอออก ส.ป.ก.๔ - ๐๑ จำเลยที่ ๑๑ และที่ ๑๒ สนใจที่จะซื้อที่ดินซึ่งอยู่ระหว่างการออก
ส.ป.ก.๔ - ๐๑ และมีการทำสัญญาซื้อขายสิทธิที่ดิน ส.ป.ก.ตามเอกสารหมาย จ.๒๕ และ จ.๒๖
จำเลยที่ ๑๑ และที่ ๑๒ ซื้อที่ดินจากพยานคนละ ๗ ไร่ รวม ๑๔ ไร่ จำเลยที่ ๑๑ และที่ ๑๒ ชำระเงิน
ค่าที่ดินให้แก่พยานครบถ้วน จำเลยที่ ๑๑ ลงลายมือชื่อในสัญญาเป็นผู้ซื้อด้วยตนเอง แต่ในส่วน
ของจำเลยที่ ๑๒ ได้ให้จำเลยที่ ๑๓ ซึ่งเป็นภรรยาลงลายมือชื่อเป็นผู้ซื้อแทน พยานส่งมอบที่ดิน
ให้แก่จำเลยที่ ๑๑ และที่ ๑๒ เข้าทำประโยชน์ ในส่วนค่าเสียหายโจทก์มีนาย ข้าราชการ
นายช่างโยธา ๖ สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นผู้ประมาณราคาปริมาตร
ดินซึ่งถูกลักลอบขุดเป็นพยานเบิกความว่า สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจังหวัด

/นครราชสีมา

(๓๑ ทวิ)

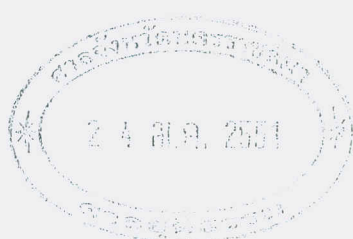

สำหรับศาลใช้

- ๑๓ -

นครราชสีมาขอความร่วมมือให้สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดนครราชสีมาประมาณราคา
ปริมาตรดินซึ่งถูกลักลอบขุดไป โดยสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจังหวัดนครราชสีมาแจ้ง
ว่ามีปริมาตรดินซึ่งถูกลักลอบขุดไป ๒ ส่วน ส่วนที่ ๑ มีปริมาตรดิน ๑๒๑,๖๙๖.๗๐ ลูกบาศก์เมตร
ส่วนที่ ๒ มีปริมาตรดิน ๙๕,๐๓๘.๕๖ ลูกบาศก์เมตร ตามตารางค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการปรับพื้นที่
ให้คืนสู่สภาพเดิมเอกสารหมายเลข จ.๒๑ เมื่อคำนวณมูลค่าดินซึ่งถูกลักลอบขุดไปตามหลักเกณฑ์
คำนวณของทางราชการซึ่งอ้างอิงราคาที่ดินบริเวณข้างเคียงเท่ากับลูกบาศก์เมตรละ ๕๐ บาท ตาม
ตารางค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการปรับพื้นที่ให้คืนสู่สภาพเดิมเอกสารหมายเลข จ.๒๒ จำนวนแล้วมูลค่าดิน
ซึ่งถูกลักลอบขุดไปเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๑๐,๘๓๖,๘๖๓ บาท ตามบัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้ายเอกสาร
หมายเลข จ.๓ ส่วนจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๐ อ้างตนเองเบิกความเป็นพยานทำนองเดียวกันว่า จำเลยที่ ๑
เป็นลูกจ้างของจำเลยที่ ๑๑ ส่วนจำเลยที่ ๒ เป็นลูกจ้างของจำเลยที่ ๑๒ ซึ่งส่งให้จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ขุด
ดินในที่เกิดเหตุ จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ไม่ทราบว่าที่ดินที่ขุดเป็นของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อ
เกษตรกรรม หากทราบจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ จะไม่เข้าไปขุดดินในที่เกิดเหตุ จำเลยที่ ๔ ที่ ๕ เป็นลูกจ้าง
ของจำเลยที่ ๑๒ รับจ้างขั้บรตบรทุกดิน จำเลยที่ ๔ ที่ ๕ ไม่ทราบว่าที่ดินที่ขั้บรตบรทุกรับจ้างให้แก่
จำเลยที่ ๑๒ เป็นที่ดินประเภทใด จำเลยที่ ๓ ที่ ๖ ที่ ๗ ที่ ๘ และที่ ๑๐ ถูกนายจ้างใช้ให้ไปซื้อดิน

/จำเลยที่ ๓

(๓๑ ทวี)

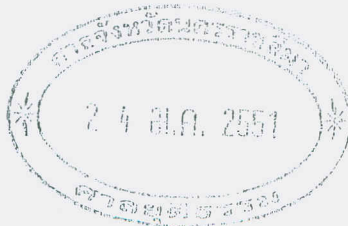

สำหรับศาลใช้

- ๑๔ -

จำเลยที่ ๓ ที่ ๖ ที่ ๗ ที่ ๘ ที่ ๑๐ จึงขับรถบรรทุกเข้าไปซื้อดินในที่เกิดเหตุโดยไม่ทราบว่าเป็นที่ดินของ
สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ส่วนจำเลยที่ ๙ ขับรถไปซื้อดินในที่เกิดเหตุโดยไม่ทราบ
ว่าบ่อดินที่เกิดเหตุอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน หากทราบว่าดินที่จำเลยที่ ๙ ซื้อเป็นความผิด จำเลยที่ ๙
จะไม่เข้าไปซื้อ นาย [redacted] นายจ้างของจำเลยที่ ๖ นาง [redacted] นายจ้างของ
จำเลยที่ ๓ และที่ ๑๐ นาย [redacted] นายจ้างของจำเลยที่ ๘ และนาง [redacted]
นายจ้างของจำเลยที่ ๗ เบิกความสนับสนุนว่า ได้ใช้ให้จำเลยที่ ๓ ที่ ๖ ที่ ๗ ที่ ๘ และที่ ๑๐ ไปซื้อ
ดิน ภายหลังจึงทราบว่าลูกจ้างของตนถูกจับกุม จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ เบิกความทำนอง
เดียวกันว่า จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ มีอาชีพขุดดินขาย และจำเลยที่ ๑๒ ยังทำบ่อเลี้ยงปลา
ประมาณ ๑๐ บ่อ ตั้งอยู่ในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำเลยที่ ๑๑ รู้จัก
กับจำเลยที่ ๑๒ จึงปรึกษากันเพื่อจะเลี้ยงปลาบึก โดยปรึกษากับนางสาว [redacted] ซึ่ง
เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านประมง นางสาว [redacted] แนะนำให้หาพื้นที่ประมาณ ๑๐ ไร่ เพื่อขุดบ่อเลี้ยง
ปลาบึก บ่อต้องมีความลึกมากกว่า ๖ เมตรขึ้นไป จำเลยที่ ๑๑ กับจำเลยที่ ๑๒ จึงเข้าหุ้กันหาซื้อ
ที่ดินโดยได้ซื้อที่ดินจากนาย [redacted] ตั้งอยู่ในเขตหมู่บ้านมาบเอื้อง ใกล้เคียงมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีสุรนารี พื้นที่ดังกล่าวมีการปลูกมันสำปะหลัง อ้อย ขนุน นาย [redacted] นำเอกสารเกี่ยวกับ

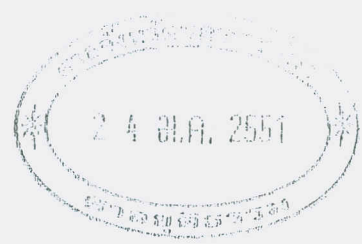
ที่ดิน

ที่ดินซึ่งเป็นของนาย มาแสดงให้ดู เป็นเอกสารสิทธิประเภท น.ส.๓ ก. และหลักฐานที่
นาย เคยนำที่ดินไปขอกออก ส.ป.ก. นาย ไม่สามารถระบุแน่ชัดว่าที่ดินที่จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒
สนใจจะซื้ออยู่ในส่วนของที่ดิน น.ส.๓ ก. หรือที่ดินที่จะขอกออก ส.ป.ก. จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ซื้อที่ดิน
จากนาย โดยจำเลยที่ ๑๓ ซึ่งเป็นภรรยาของจำเลยที่ ๑๒ เป็นผู้ลงลายมือชื่อในสัญญาซื้อขาย
จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ ไม่ได้ดูรายละเอียดในสัญญาซื้อขายเอกสารหมาย จ.๒๕ และ จ.๒๖
จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ได้ให้คนงานนำรถแบ็คโฮเข้าไปขุดในที่ดินจนถูกเจ้าหน้าที่จับกุม ทางด้าน
ตะวันออกของที่ดิน ซึ่งจำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ซื้อจากนายนิสิต นาย ได้ขายที่ดินบริเวณดังกล่าว
ให้แก่ นาย หรือ ไป นาย ได้ขุดดินในบริเวณดังกล่าว คณะกรรมการตรวจสอบ
และประเมินค่าเสียหายจากการลักลอบขุดดินนำบ่อดินซึ่งนาย เป็นผู้ขุดนำมารวมนำมา
เป็นค่าเสียหายด้วย ปริมาตรดินซึ่งจำเลยที่ ๑๑ และที่ ๑๒ ขุดมีไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร
ราคาขายคันรถละ ๘๐ ถึง ๑๐๐ บาท เฉลี่ยลูกบาศก์เมตรละ ๒๐ บาท คิดเป็นมูลค่าดินประมาณ
๒ ล้านบาทเท่านั้น จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ไม่ทราบว่าเป็นที่ดินที่เข้าไปขุดดินนั้นผิดกฎหมาย และไม่มี
เจตนาลักทรัพย์ เนื่องจากมีการทำสัญญาซื้อขายและชำระเงินเป็นหลักฐานชัดเจน นางสาว
นักวิชาการที่ดิน ๖ สำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา เป็นพยานจำเลยเบิกความสรุปได้ว่า

/บริเวณ

(๓๑ ทวี)

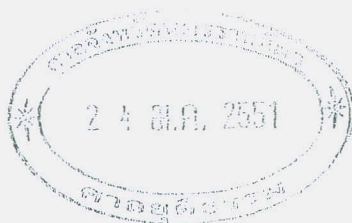

สำหรับศาลใช้

- ๑๖ -

บริเวณที่ดินที่เกิดเหตุในแผนที่ เอกสารหมายเลข ๑๕ ระบุว่าเป็นพื้นที่ที่มีการครอบครอง และที่ดินในแผนที่ เอกสารหมายเลข ๑๕ บางแปลง มีเอกสารสิทธิประเภทโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก.) เนื่องจากราษฎรซึ่งครอบครองที่ดินดังกล่าวมีหลักฐานและพิสูจน์ได้ว่าได้ครอบครองที่ดินมาก่อนปี พ.ศ.๒๕๑๘ จึงสามารถออกเอกสารสิทธิได้ ส่วนพื้นที่ใดซึ่งมีชาวบ้านครอบครองทำประโยชน์อยู่ และยังไม่ได้มาพิสูจน์สิทธิกับทางราชการว่าได้ครอบครองก่อนปี พ.ศ. ๒๕๑๘ และอยู่ในระหว่างการพิสูจน์สิทธิ จึงระบุไว้ว่าเป็นพื้นที่ที่มีการครอบครอง หากราชการออกเอกสารสิทธิประเภทโฉนดที่ดินหรือ น.ส.๓ ก. ให้แก่ราษฎรในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน ก็ถือว่าเป็นการเพิกถอนเขตปฏิรูปที่ดินเฉพาะที่ดินแปลงที่ออกเอกสารสิทธินั้น หนังสือรับรองการทำประโยชน์เอกสารหมายเลข ๑๙ เป็นเอกสารที่ออกให้แก่พันเอก ในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ซึ่งพันเอก ได้ที่ดินดังกล่าวจากมณฑลทหารบกที่ ๓ จัดแบ่งให้ ๕๐ ไร่ และมีการออกใบจอง (น.ส.๒) เลขที่ ๒๙๕ มาก่อน ตามหนังสือเรื่องสำนักงานปฏิรูปที่ดินออกเอกสารทับที่มีใบจองและใบจอง เอกสารหมายเลข ๑๙ และ ๕๐ เอกสารดังกล่าวระบุว่าพันเอก แฉล้ม ได้รับใบจองตั้งแต่วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๑๑ ก่อนมีการประกาศให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ตามสารบัญญัติทะเบียนท้ายหนังสือรับรองการทำประโยชน์เอกสารหมายเลข ๑๙ ระบุว่าพันเอก ชายที่ดินให้แก่นายสด

/เมื่อ

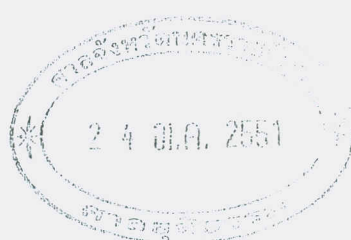

- ๑๗ -

เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๓๖ เห็นว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ เป็นลูกจ้างของจำเลยที่ ๑๑ ส่วน
 จำเลยที่ ๒ เป็นลูกจ้างของจำเลยที่ ๑๒ ที่ ๑๓ ถูกสั่งให้ขับรถแบคโฮขุดดินในที่เกิดเหตุเพื่อขายดิน
 นั้นให้แก่บุคคลทั่วไป จำเลยที่ ๔ ที่ ๕ เป็นลูกจ้างของจำเลยที่ ๑๒ รับจ้างขับรถขนดินเพื่อนำดินไปส่ง
 ให้แก่ลูกค้า เมื่อถูกจับกุมจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ต่างให้การว่าได้ขุดดินจริง แต่ไม่ทราบว่าเป็นดินที่ผิด
 กฎหมาย จำเลยที่ ๔ ที่ ๕ ก็ให้การว่า ไม่ทราบรายละเอียดของที่ดินแปลงที่เกิดเหตุ โดยทางนำสืบ
 โฉกก็ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๔ ที่ ๕ ทราบหรือควรจะได้ทราบว่าที่เกิดเหตุอยู่ในเขตปฏิรูป
 ที่ดิน จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๔ ที่ ๕ เป็นเพียงลูกจ้างปฏิบัติงานตามคำสั่งของผู้เป็นนายจ้าง โดยไม่มี
 พยานหลักฐานบ่งชี้ว่าจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๔ ที่ ๕ รู้ว่าพื้นที่ทำงานรับจ้างนั้นอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินซึ่งเป็น
 ของราชการ ส่วนจำเลยที่ ๓ ที่ ๖ ที่ ๗ ที่ ๘ ที่ ๙ และที่ ๑๐ ต่างเบิกความสอดคล้องกันเองด้วยกัน
 ว่า ขับรถบรรทุกมาซื้อดินในที่เกิดเหตุโดยไม่ทราบว่าที่เกิดเหตุอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน หากทราบจะไม่
 เข้าไปซื้อดิน เมื่อการขุดดินกระทำในเวลากลางวัน และสภาพบ่อนดินที่เกิดเหตุถูกขุดมาเป็น
 เวลานาน บุคคลทั่วไปสามารถเข้าไปซื้อดินในบริเวณบ่อนดินที่เกิดเหตุได้ จึงไม่มีสิ่งใดบ่งบอกให้
 บุคคลทั่วไปทราบว่าเป็นการลักลอบขุดดินในเขตปฏิรูปที่ดินโดยผิดกฎหมาย นำเชื่อว่าจำเลยที่ ๓ ที่ ๖
 ที่ ๗ ที่ ๘ ที่ ๙ และที่ ๑๐ ไม่ทราบข้อเท็จจริงว่าบ่อนดินที่เกิดเหตุอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน ลำพังแต่โฉก

/นำสืบ

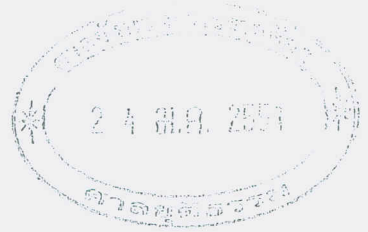

- ๑๘ -

นำสืบให้เห็นถึงพฤติการณ์ของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๐ ว่า ในวันเกิดเหตุได้ร่วมกันขนดินไปจากที่เกิดเหตุ
เท่านั้น เป็นการนำสืบที่แสดงให้เห็นถึงการกระทำที่มีการนำดินออกไปจากเขตปฏิรูปที่ดินเท่านั้น
แต่ไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๐ รู้หรือควรจะรู้ถึงข้อเท็จจริงว่าพื้นที่เกิดเหตุอยู่ใน
เขตปฏิรูปที่ดิน กลับนำเชื่อว่าจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๔ ที่ ๕ เข้าใจว่าการขุดดินและขนดินใส่รถบรรทุก
นั้น นายจ้างให้กระทำอยู่ในที่ดินของนายจ้างเอง ส่วนจำเลยที่ ๓ ที่ ๖ ที่ ๗ ที่ ๘ ที่ ๙ และที่ ๑๐
เข้าใจว่าเข้าไปซื้อดินในที่ดินของผู้ขายเองเช่นกัน ดังนั้น การกระทำของจำเลยที่ ๑ ถึง ๑๐ จึงเป็นเรื่อง
ขาดเจตนาทุจริต ไม่เป็นความผิดตามฟ้องโจทก์ ส่วนจำเลยที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๓ นั้น นาย
พยานโจทก์เบิกความยืนยันชัดเจนแล้วว่า ที่ดินซึ่งเป็นมรดกตกทอดมาจากนาย ผู้เป็น
บิดานั้น มีทั้งประเภทที่ดินมีโฉนดจำนวนเนื้อที่ ๑๐ ไร่ และที่ดินซึ่งอยู่ในระหว่างการขออนุญาต
ส.ป.ก.๔-๐๑ จำนวนเนื้อที่ ๓๑ ไร่ แต่จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ตกลงจะซื้อที่ดินในส่วนที่อยู่ระหว่างขอ
ออก ส.ป.ก.๔-๐๑ ทั้งในสัญญาซื้อขายที่ดินเอกสารหมายเลข จ.๒๕ และ จ.๒๖ ระบุว่าเป็นสัญญาซื้อ
ขายกรรมสิทธิ์ที่ดิน ส.ป.ก. ในสัญญาข้อ ๑ ระบุว่าผู้ขายเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ส.ป.ก. เลขที่ดิน
๖๔ หน้าสำรวจกลุ่ม ๕๔๓๘ IV ๘๐๕๐ ตำบลสุรนารี อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัด
นครราชสีมา และข้อ ๔ ระบุว่า หากเกิดกรณีพิพาทอันเนื่องจากการซื้อขายสิทธิที่ดิน ส.ป.ก.

/ตามเนื้อ

(๓๑ ทวิ)

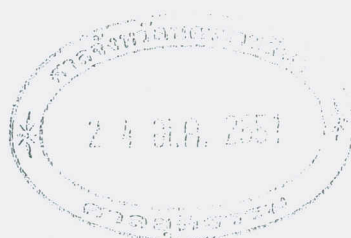

สำหรับศาลใช้

- ๑๙ -

ตามเนื้อที่ที่ระบุขายตามสัญญาการซื้อขายกรรมสิทธิ์ ส.ป.ก. ทางผู้ซื้อยินยอมรับสภาพการเป็น
 จำเลยในชั้นศาลและรับผิดชอบต่อค่าเสียหายที่ทางโจทก์ฟ้องเอา ผู้ซื้อจะรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว
 เท่านั้น พยานหลักฐานโจทก์ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ ทราบว่าที่ดินซึ่งขุดดินไป
 นั้นเป็นที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน ขอกล่าวอ้างของจำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ ที่ว่า ไม่ทราบว่าที่ดินซึ่งซื้อ
 มาจากนาย [redacted] เป็นที่ดินประเภทอะไรนั้นย่อมฟังไม่ขึ้น จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ อ้างว่านาย [redacted] ไม่
 สามารถระบุได้ว่าที่ดินซึ่งจะซื้อจากนาย [redacted] นั้นอยู่ส่วนของที่ดินมีหนังสือรับรองการทำประโยชน์หรือ
 ที่ดินซึ่งจะขอออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดินหรือ ส.ป.ก.๔ - ๐๑ ซึ่งหาก
 เป็นจริงดังที่อ้าง จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ย่อมสามารถตรวจสอบแนวเขตให้ชัดเจนจากสำนักงานที่ดิน
 จังหวัดนครราชสีมา หรือสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจังหวัดนครราชสีมา แต่จำเลย
 ที่ ๑๑ ที่ ๑๒ กลับไม่ดำเนินการใด ๆ แต่ได้สั่งการให้ลูกจ้างขุดดินทันทีภายหลังจากทำสัญญาซื้อ
 ที่ดิน นอกจากนี้ตามแผนที่ระวางเอกสารหมายเลข จ.๑๒ กับแผนที่เอกสารหมายเลข ล.๑๕ ระบุแนวเขต
 สอดคล้องกันว่าลูกจ้างของจำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ ขุดดินอยู่ภายในเขตที่ดินซึ่งซื้อจากนายนิสิต
 ไม่ได้ขุดดินล้ำไปในที่ดินด้านทิศเหนือซึ่งมีเอกสารสิทธิประเภทหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓
 ก) ของบุคคลอื่นย่อมแสดงให้เห็นว่า จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ ทราบดีว่า ที่ดินซึ่งตนเองซื้อจาก

/นายนิสิต

(๓๑ ทวี)

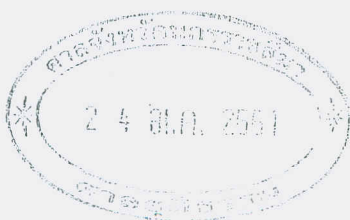

สำหรับศาลใช้

- ๒๐ -

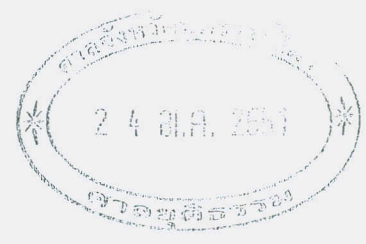
นาย อยู่ในตำแหน่งใด ที่จำเลยที่ ๑๓ เบิกความอ้างทำนองว่า จำเลยที่ ๑๓ ไม่ได้เกี่ยวข้องในการ
ขุดดินในพื้นที่เกิดเหตุ จำเลยที่ ๑๓ ลงลายมือชื่อในสัญญาซื้อขายที่ดินเอกสารหมายเลข จ.๒๖ เท่านั้น
โดยไม่ได้อ่านรายละเอียดของสัญญา จำเลยที่ ๑๓ ไม่เคยไปดูที่ดิน ไม่ทราบว่าที่ดินมีเอกสาร
ประเภทใดนั้น เป็นคำกล่าวอ้างที่ผิดวิสัยของผู้มีอาชีพซื้อที่ดินเพื่อขุดดินไปขายที่จะไม่ตรวจสอบ
ประเภทและลักษณะของที่ดินก่อนทำสัญญา ทั้งสัญญาซื้อขายที่ดินเอกสารหมายเลข จ.๒๖ มีเพียง
๒ แผ่น มิได้มีข้อความสลับซับซ้อนจนจำเลยที่ ๑๓ จะลงลายมือชื่อโดยไม่ได้ตรวจดูก่อน คำกล่าว
อ้างว่าไม่ทราบว่าที่ดินซึ่งจำเลยที่ ๑๓ ลงลายมือชื่อในสัญญาซื้อขายที่ดินเป็นที่ดินประเภทใด ทั้ง ๆ
ที่ด้านบนของสัญญาระบุไว้ชัดเจนแล้วว่าเป็นสัญญาซื้อขายกรรมสิทธิ์ที่ดิน ส.ป.ก. คำเบิกความของ
จำเลยที่ ๑๓ จึงไม่สมเหตุสมผล ไม่มีน้ำหนักน่าเชื่อถือ พยานหลักฐานโจทก์ชี้ให้เห็นว่าจำเลย
ที่ ๑๓ รู้ว่าที่ดินซึ่งตนทำสัญญาซื้อจากนายนิสิตเป็นที่ดินซึ่งอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินและการซื้อที่ดินแปลง
ดังกล่าวเป็นการซื้อเพื่อขุดดินไปขายอันเป็นกิจการที่จำเลยที่ ๑๓ กระทำร่วมทำกับจำเลยที่ ๑๒
ผู้เป็นสามี รายได้จากการขุดดินไปขายย่อมเป็นผลประโยชน์ร่วมกันของจำเลยที่ ๑๒ ที่ ๑๓ จึงเห็น
ได้ว่าจำเลยที่ ๑๓ มีเจตนาร่วมในการกระทำความผิดฐานเป็นตัวการ ส่วนที่ว่าพื้นที่บริเวณบ่อดินใน
แผนที่เอกสารหมายเลข ล. ๑๕ ระบุว่าเป็นพื้นที่ที่มีการครอบครองนั้นเป็นเพียงการระบุเพื่อรื้อราษฎรซึ่ง

/ครอบครอง

ครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินบริเวณดังกล่าวพิสูจน์สิทธิและการครอบครองว่า ได้ครอบครองมา
ก่อนปี พ.ศ.๒๕๑๘ ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวถูกกำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติหรือไม่ หากพิสูจน์สิทธิได้ทาง
ราชการจึงจะออกเอกสารสิทธิประเภทหนังสือรับรองการทำประโยชน์หรือโฉนดที่ดินเฉพาะรายนั้น
แต่ตราบไต่ที่ยังไม่มีการออกเอกสารสิทธิ พื้นที่บริเวณบ่อดินย่อมยังคงสภาพเป็นเขตปฏิรูปที่ดินที่
ราษฎรไม่มีกรรมสิทธิ์ อีกทั้งก่อนจะเสียชีวิต นาย ซึ่งเป็นผู้ครอบครองที่ดินที่เกิดเหตุยังเคยไปยื่น
คำขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินตามเอกสารหมายเลข ๑๕ แผ่นที่ ๔ โดยไม่ปรากฏว่า
นาย เคยไปยื่นขอพิสูจน์สิทธิในที่ดินต่อสำนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา จึงเป็นสิ่งสนับสนุน
แสดงให้เห็นว่าที่เกิดเหตุยังเป็นเขตปฏิรูปที่ดิน ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อ
เกษตรกรรมตามมาตรา ๓๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๑๘ ที่
จำนวนที่ ๑๑ อ้างว่าซื้อขายที่ดินโดยสุจริตเพราะมีการทำหลักฐานสัญญาซื้อขายกันชัดเจน และมี
การชำระค่าซื้อที่ดินบางส่วนเป็นเช็คธนาคารนั้น กรณีดังกล่าวเป็นเรื่องที่ผู้ซื้อผู้ขายที่ดินจะต้องปฏิบัติ
ต่อกันตามปกติ ซึ่งจำนวนที่ ๑๑ ก็เบิกความรับว่า เหตุที่มีการทำสัญญาซื้อขายก็เพื่อเป็นหลักฐาน
ระหว่างกันว่าการซื้อขายที่ดินกัน ไม่ได้เข้าไปโมยที่ดิน การที่จำนวนที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ ร่วมกันใช้
รถแบคโฮและรถบรรทุกขุดดินภายในเขตปฏิรูปที่ดินแล้วนำไปขายเป็นประโยชน์ส่วนตัว จึงเป็นการ

/แสวงหา

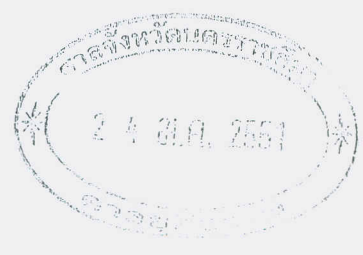
(๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

- ๒๒ -

แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบกฎหมาย อันเป็นการกระทำความผิดโดยทุจริต จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ และ
ที่ ๑๓ จึงมีความผิดฐานร่วมกันลักทรัพย์ โดยใช้ยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำความผิดหรือการพา
ทรัพย์นั้นไป แต่ที่โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยทั้งสี่สืบสามร่วมกันลักทรัพย์ตักเอาดินในที่ดินเขตปฏิรูป
ที่ดินเนื้อที่ประมาณ ๓๕ ไร่ ๓ งาน ๓๐ ตารางวา และมีคำขอให้จำเลยทั้งสี่สืบสามร่วมกันคืนดินที่
ลักไปหรือใช้ราคาทรัพย์ที่ยังไม่ได้คืนจำนวน ๑๐,๘๓๖,๘๖๓ บาท นั้น เห็นว่า เนื้อที่ที่โจทก์ระบุว่าถูก
ลักดินไปเป็นพื้นที่ส่วนที่เหลือของระวางที่ดิน ส.ป.ก. แปลงที่ ๖๔ หลังหัก ส่วนที่ดินมีหนังสือรับรอง
การทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก) เนื้อที่ดิน ๑๖ ไร่ ตามรายละเอียดแผนที่ระวาง ส.ป.ก.เอกสารหมาย จ.๑๒
จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ ทำสัญญาซื้อขายที่ดินจากนาย รวม ๑๔ ไร่เท่านั้น ในวันจับกุมเจ้า
พนักงานผู้จับกุมกระบุในบันทึกการตรวจยึดจับกุมเอกสารหมาย จ.๔ ว่า พื้นที่ที่มีการขุดดินลูกรังคิด
เป็นเนื้อที่ประมาณ ๑๓ ไร่ ๕๑ ตารางวา สอดคล้องกับคำให้การของนาย เอกสาร
หมาย จ.๒ ที่คิดพื้นที่เสียหายเท่ากับ ๑๓ ไร่ ๕๓ ตารางวา นอกจากนี้ตามแผนที่ระวาง ส.ป.ก.
เอกสารหมาย จ.๑๒ ที่ให้ เห็นว่ามีการขุดบ่อดินในเขตปฏิรูปที่ดินจำนวน ๒ บ่อ ซึ่งทั้ง ๒ บ่อ
ดังกล่าวมิได้ขุดอยู่ใกล้ชิดติดกัน แต่อยู่ห่างกันพอสมควร เมื่อพิจารณาประกอบกับภาพถ่ายบ่อดินที่
เกิดเหตุเอกสารหมาย จ.๓๐ จำนวน ๓ ภาพแล้ว บ่อดินที่จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ ร่วมกันขุดอยู่

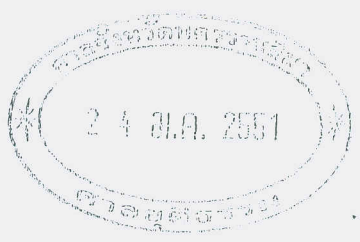

/ติดกัน

ติดกันแทบจะเป็นบ่อเดียว เพียงแต่ความลึกของการขุดไม่เท่ากันเท่านั้น พินิจสำรวจโทษ
พนักงานสอบสวนเบิกความตอบทนายจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๔ ที่ ๕ ที่ ๙ ที่ ๑๑ ที่ ๑๒
ที่ ๑๓ ถ้าม้านว่า พยานไปตรวจที่เกิดเหตุตามภาพถ่ายหมาย จ.๓๐ จำนวน ๓ ภาพ มีบ่อดิน
จำนวน ๑ บ่อ แบ่งเป็น ๒ ส่วน และบริเวณใกล้เคียงกับบ่อตามภาพถ่ายก็มีการขุดอีก ๑ บ่อ ซึ่งไม่
ทราบว่าใครเป็นผู้ขุด บ่อดินตามภาพถ่ายหมาย จ.๓๐ จะปรากฏตามหมายเลข ๑ ในแผนที่สังเขป
แสดงสถานที่เกิดเหตุเอกสารหมาย จ.๒ ส่วนบ่อดินอีก ๑ บ่อ ซึ่งอยู่ใกล้เคียงกันไม่ปรากฏในแผนที่
สังเขป ประกอบกับนายนิสิตเบิกความตอบโจทก์ถามถึงว่าที่ดินบริเวณบ่อที่ ๒ นาย ได้ขาย
ให้แก่บุคคลอื่นไป แสดงให้เห็นว่า จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ มิได้ร่วมกันขุดบ่อดินหมายเลข ๒
ตามระวางแผนที่ ส.ป.ก.เอกสารหมาย จ.๑๒ ดังนั้นตามแผนที่ระวาง ส.ป.ก.เอกสารหมาย จ.๑๒
และหนังสือขอความร่วมมือในการชี้ตำแหน่งที่ดินเอกสารหมาย ล. ๑๙ ระบุว่าบ่อที่ ๑ มีจำนวนดิน
ที่ขุดเฉลี่ยประมาณ ๑๓๑,๑๙๖ ลูกบาศก์เมตร บ่อที่ ๒ มีจำนวนดินที่ขุดเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐,๘๐๐
ลูกบาศก์เมตร แต่เมื่อคิดคำนวณปริมาตรดินที่ถูกขุดไปในบ่อที่ ๑ แล้ว ได้เท่ากับ ๑๒๑,๖๙๘.๗๐
ลูกบาศก์เมตร ส่วนบ่อที่ ๒ คิดคำนวณได้ ๙๕,๐๓๘.๕๖ ลูกบาศก์เมตร ตามตารางค่าใช้จ่ายที่ใช้
ดำเนินการปรับพื้นที่ให้คืนสู่สภาพเดิมเอกสารหมาย จ.๒๑ จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ จึงต้องร่วมกัน

/คืนดิน

(๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

- ๒๔ -

คื่นดินที่ลักไปเฉพาะบ่อที่ ๑ แก่ผู้เสียหาย คิดเป็นปริมาตรดิน ๑๒๑,๖๙๘.๗๐ ลูกบาศก์เมตรเท่านั้น

ข้อต่อสู้ของจำเลยที่ ๑๑ และที่ ๑๒ ที่ว่าไม่ได้เป็นผู้ขุดดินบ่อที่ ๒ นั้นฟังขึ้น แต่ที่ได้แย้งว่า

เจ้าหน้าที่โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดนครราชสีมา คำนวณราคาปริมาตรดินลูกบาศก์เมตรละ

๕๐ บาท ตามตารางค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการดำเนินการปรับปรุงพื้นที่ให้คืนสู่สภาพเดิมเอกสารหมาย จ.๒๒

ไม่ถูกต้อง เพราะต้องใช้ราคาที่ดินบริเวณข้างเคียงไร่ละ ๑๒๐,๐๐๐ บาท เป็นเกณฑ์ในการคำนวณ

ไม่ใช่ไร่ละ ๖๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อคำนวณแล้วดินที่ถูกขุดจะมีราคาลูกบาศก์เมตรละ ๒๐ บาท นั้น

เห็นว่า ราคาที่ดินข้างเคียงซึ่งใช้เป็นเกณฑ์คำนวณราคาดินที่ถูกลักไปเป็นการคำนวณตามหลัก

วิชาการ ทั้งเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมสอบถามจำเลยที่ขึ้นรถบรรทุกมาซื้อดินและถูกจับกุมได้ความว่า จะ

นำดินที่ขุดไปขายในท้องที่อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ในอัตราไร่ละ ๓๐๐ บาท ตามบันทึก

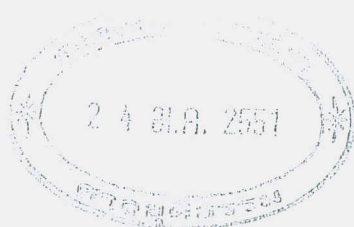
การตรวจยึดจับกุมเอกสารหมาย จ. ๔ อัตราดังกล่าวสอดคล้องกับคำให้การของจำเลยที่ ๓ ที่ ๗

ที่ ๑๐ ตามเอกสารหมาย ล.๓๖, ล.๓๗ และ ล.๓๘ ซึ่งเป็นการให้การภายในวันเดียวกันกับที่ถูก

จับกุมว่า สามารถนำดินไปขายให้แก่ลูกค้าได้คันรถละ ๓๕๐ บาท แม้จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ จะ

ขายดินคันรถละ ๑๐๐ บาท แต่ราคาดังกล่าวไม่ใช่มูลค่าดินที่แท้จริงเพราะเป็นการบอกขายในราคา

ที่ต่ำกว่าราคาในท้องตลาด จำเลยที่ ๑๑ เบิกความว่ารถยนต์บรรทุกสามารถบรรทุกดินได้ประมาณ

/๕

- ๒๕ -

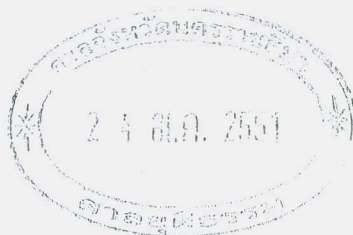
๔ ถึง ๕ ลูกบาศก์เมตร หากใช้ราคาที่เขาพนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดนครราชสีมาคำนวณ
ลูกบาศก์เมตรละ ๕๐ บาท คำนวณบรรทุกหนึ่งจะได้มูลค่าดิน ๒๐๐ ถึง ๒๕๐ บาท ซึ่งจะเป็นราคา
ที่ใกล้เคียงมูลค่าดินตามความเป็นจริง ข้อต่อสู้ของจำเลยที่ ๑๑ ที่ว่ามูลค่าดินลูกบาศก์เมตรละ
๒๐ บาท นั้นฟังไม่ขึ้น แต่ต้องใช้ราคาดินลูกบาศก์เมตรละ ๕๐ บาท เป็นเกณฑ์ในการคำนวณมูลค่า
ดิน เมื่อจำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ ต้องร่วมกันคืนดินจำนวน ๑๒๑,๖๙๘.๗๐ ลูกบาศก์เมตร คิด
ลูกบาศก์เมตรละ ๕๐ บาท จึงเป็นราคาที่ต้องใช้แทนทรัพย์สินที่ลักไปจำนวน ๖,๐๙๔,๙๓๕ บาท ไม่ใช่
จำนวน ๑๐,๘๓๖.๘๖๓ บาท ตามที่โจทก์ขอ เนื่องจากไม่อาจนำเอาปริมาตรดินในบ่อที่ ๒ จำนวน
๙๕,๐๓๘.๕๖ ลูกบาศก์เมตรมาคำนวณรวมด้วยดังที่ได้วินิจฉัยข้างต้น ส่วนรบบคโย ๒ คัน และ
รบบรทุก ๒ คัน เป็นทรัพย์สินที่จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ ได้ใช้ในการกระทำความผิดฐานลักดินในคดี
นี้ จึงให้ริบเสีย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓ (๑)

พิพากษาว่า จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๓๓๕(๗) วรรคแรก ประกอบมาตรา ๘๓, ๓๓๖ ทวิ จำคุกคนละ ๖ ปี ทางนำสืบจำเลย

เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ลดโทษให้คนละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘

/คงจำคุก

○ (๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

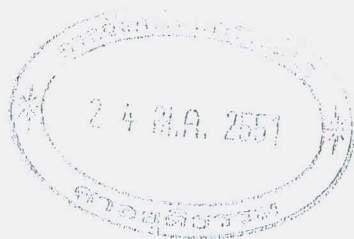
- ๒๖ -

คงจำคุกคนละ ๔ ปี ธิบของกลาง กับให้จำเลยที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ ร่วมกันคืนดินหรือใช้ราคา

๖,๐๘๔,๙๓๕ บาท แก่ผู้เสียหาย ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๑๐./

นายวัฒนา เทพวุฒิสถาพร

นางสาวศิริพร กาญจนสูตร

สมภาร พิมพ์/ทาน